

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419010150
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5419010150.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 22. septembra 2020 prejednal odvolanie podané obžalovaným M. L., nar. XX.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 7T/14/2019 zo 4.2.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. L. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 7T/14/2019 zo 4.2.2020 bol obžalovaný M. L. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 30.12.2017 v čase okolo 02.00 hod. v Dolnom Kubíne na Hviezdoslavovom námestí v blízkosti vstupnej klenby do zábavného podniku Ilúzia po predchádzajúcom slovnom konflikte fyzicky napadol oproti nemu stojaceho poškodeného G. L., a to takým spôsobom, že ho jedenkrát udrel čelom svojej hlavy do oblasti ľavého viečka, pričom v následku tohto úderu poškodený spadol na zem, udrel si záhlavie hlavy a stratil vedomie, čím poškodenému G. L. spôsobil zlomeninu záhlavovej kosti lebky, tržnohmoždenú ranu veľkosti 2 cm v oblasti ľavého oka, pohmoždenie mäkkých častí ľavej strany tváre, pohmoždenie mäkkých častí v záhlavovej oblasti hlavy a natiiahnutie šľachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 8 týždňov.

Za to mu súd podľa § 156 ods. 3, 37 písm. h), 38 ods. 4, 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., za použitia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu podmiennečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd ustanovil obžalovanému skúšobnú dobu na 3 roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. f) Tr. zák. súd prikázal obžalovanému v skúšobnej dobe sa osobne ospravedlniť poškodenému.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom, pričom prvýkrát je povinný sa osobne prihlásiť u probačného a mediačného úradníka na súde v mieste svojho bydliska do 5 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného G. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. L., R. XXXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jána Notu, a to podaniami z 27.3.2020 a 30.3.2020 (č.I. 241-244 spisového materiálu). Obžalovaný úvodom opísal výrokové časti napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolanie. V ďalšej časti poukázal na znenie ustanovenia § 25 Tr. zák., ktorý vylučuje protiprávnosť činu, a to pri stíhaní páchatel'a, ktorý odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok. Obžalovaný ďalej zvýraznil, že to bola práve jeho osoba, ktorá bola zo strany poškodeného fyzicky napadnutá. Zo strachu a zľaknutia pri fyzickom kontakte s poškodeným tohto udrel svojou hlavou do oblasti tváre. V ďalšej aktivite spočívajúcej vo fyzickom napadnutí poškodeného nepokračoval. Takéto tvrdenie bolo potvrdené vo vykonanom trestnom stíhaní svedeckými výpoveďami K. T. a L. L.. Vyslovil preto záver, že jeho konanie bolo uskutočnené výlučne v medziach nutnej obrany. Svojou aktivitou odvracal priamo hroziaci a trvajúci útok na svoju osobu. Nutná obrana nebola celkom zjavne neprimeraná danej situácii a okolnostiam prípadu. V tejto súvislosti poukázal na niekoľko záverov vyplývajúcich z rozhodovacej činnosti všeobecnej sústavy súdov Slovenskej republiky. Okresný súd mal pri svojom rozhodnutí aplikovať zásadu trestného konania in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Takéto pochybnosti vyplývali z intenzity útoku na poškodeného a primeranosti nutnej obrany. Obžalovaný zvýraznil, že pokiaľ má byť nutná obrana úspešná, musí napadnutý použiť intenzívnejšie konanie alebo účinnejšie prostriedky, než použil útočník. V ďalšej časti odôvodnenia odvolania hodnotil postup okresného súdu pri posudzovaní výpovede poškodeného a svedka G.. Nestotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, ktorý označil výpovede svedkov L. a T. za nedôveryhodné. Obžalovaný ďalej uviedol, že jeho obhajoba sa v celom rozsahu zakladá na tvrdeniach z prípravného konania a rovnako na základe obsahov výpovedí prednesených a produkovaných na súdnych pojednávaníach. Záverom odôvodnenia podaného odvolania citoval ustanovenie § 25 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ako aj ustanovenie § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. o zastavení trestného stíhania.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a trestné stíhanie zastavil, a to za podmienky, že zistil niektorú z okolností, ktorá by odôvodňovala zastavenie trestného stíhania súdom prvého stupňa.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril poškodený G. L. (č.I. 253-254 spisu). V podstate poškodený uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a dôvodný. Obžalovaný mu v čase spáchania skutku spôsobil zranenia tak, ako tieto opísal prvostupňový súd vo výrokovvej časti rozsudku. Poškodený zvýraznil, že konanie obžalovaného a fyzický útok boli neprimerané k podstate vzájomného konfliktu. Spôsobené zranenie zanechalo v jeho osobe trvalú traumu. Zároveň uviedol, že obžalovaný sa už v minulosti po požití alkoholických nápojov správal agresívne aj voči iným osobám. Výpovede jeho kamarátov označil za tendenčné so snahou pomôcť mu v konaní pred súdom. Obžalovaný sa mu do konania na okresnom súde neospravedlnil, nevyhľadal ho a nemal ani snahu riešiť náhradu škody, ktorá mu vznikla jeho protispoločenským správaním. Poškodený záverom uviedol, že skutok sa stal tak, ako to udal na okresnom súde, a vyjadril nesúhlas s dôvodmi podaného odvolania obžalovaného.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín svojím podaním z 5.5.2020 (č.I. 258 spisu). Napadnutý rozsudok okresného súdu označil za zákonný a spravodlivý. Rozsudok prvostupňového súdu bol odôvodnený dostatočným spôsobom, jednoznačne a zrozumiteľne. Prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Námietky obžalovaného uvedené v podanom odvolaní označil za neopodstatnené. Obžalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani právne názory, s ktorými by sa prvostupňový súd vo svojom rozsudku nevysporiadal. Dôvody podaného odvolania boli obsahom záverečnej reči obžalovaného. Prokurátor zvýraznil priebeh konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, ako aj výpovednú hodnotu jednotlivých svedeckých výpovedí. V kritickom čase skutku poškodený obžalovaného žiadnym spôsobom nenapádal, a preto právnu argumentáciu obhajoby o nutnej obrane označil za nesprávnu. Navrhol preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť, pretože nie je dôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za zákonný vo všetkých jeho výrokových, ktoré sa týkajú uznanej viny, uloženého trestu, povinnosti, ako aj náhrady spôsobenej škody. Rozsudok okresného súdu bol presvedčivo odôvodnený a súd sa v celom rozsahu zaoberal prednesenými argumentmi obhajoby.

Vzhľadom k tomu navrhla, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného označil napadnutý rozsudok za nezákonný a dostatočne neodôvodnený. Argument obhajoby o nutnej obrane bol prednesený už v prípravnom konaní, pričom tento bol posudzovaný orgánmi činnými v trestnom konaní, ako aj súdom. Okresný súd nedostatočným spôsobom odôvodnil nutnú obranu zo strany obžalovaného, a preto už aj v kontexte dôvodov podaného odvolania navrhol, aby bol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušený v celom rozsahu a krajský súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod podanej obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., t.j. skutok nie je trestným činom.

Poškodený v konečnom návrhu uviedol, že súhlasí s rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín.

Obžalovaný uviedol, že podľa jeho názoru nemá byť trestne stíhaný, nakoľko konal v sebaobrane. V ostatnej časti sa pripojil k obsahu konečného návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o vine, uloženom treste, povinnostiach, ako aj výroku o náhrade škody.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpovede zainteresovaných svedkov, znalecké dokazovanie a listiny dôležité pre trestné konanie. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Pokiaľ sa týka dôvodov podaného odvolania, je potrebné uviesť, že odvolací súd nezistil procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku. Obžalovaný bol zo spáchanej trestnej činnosti usvedčený najmä výpoveďou poškodeného G. L., ktorý v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní podrobným spôsobom opísal protiprávne konanie obžalovaného. Poškodený vo svojich výpovediach zvýraznil, že fyzický konflikt s obžalovaným nepodnecoval, obžalovaného napomenul, aby sa na mieste prístupnom verejnosti správal slušne a nevzbudzoval verejné pohoršenie. Spoločnosť priateľov obžalovaného bola vulgárna a správala sa drzo. Takéto konanie označil za nepríjemné. Na jeho upozornenie pristúpil k nemu obžalovaný a v tomto momente sa začal odvíjať vzájomný konflikt. Obžalovaného v rozpore s jeho tvrdením neudrel. Spoločne s obžalovaným sa držali za ruky a po údere do tváre stratil vedomie a spadol na zem.

Tvrdenia obžalovaného uvedené v podanom odvolaní boli k dispozícii súdu prvého stupňa už na konanom hlavnom pojednávaní. Pokiaľ sa týka argumentu obžalovaného o splnení podmienok nutnej obrany definovanej v § 25 Tr. zák., krajský súd uvádza, že s týmto sa nestotožnil. Z objektívne zadokumentovaného priebehu konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným jednoznačne vyplynulo, že poškodený v čase predchádzajúcom útoku obžalovaného nepáchal protiprávne konanie (fyzicky neútočil na obžalovaného). Výpovede svedkov K. T. a L. L. v časti ohľadne priebehu konfliktu krajský súd vyhodnotil ako nedôveryhodné a vykonané s podstatnými rozpormi, na ktoré správne v napadnutom rozsudku poukázal okresný súd. Uvedení svedkovia obsah výpovede prispôbovali stavu dokazovania v predmetnom trestnom stíhaní, pričom ohľadne priebehu skutku vypovedali rozporne v prípravnom

konaní a na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že poškodeného napadol úderom hlavy do jeho tváre a tento v dôsledku úderu spadol na zem. Svedok M. G. opísal priebeh skutku obdobne ako poškodený s tým, že obžalovaný úderom hlavy poškodeného napadol v čase, keď sa obidvaja aktéri konfliktu vzájomne držali za ruky.

Z tohto dôvodu krajský súd v zhode s názorom okresného súdu dospel k záveru, že podmienky nutnej obrany uvedené v ustanovení § 25 Tr. zák. neboli zo strany obžalovaného naplnené. V čase, v ktorom obžalovaný poškodeného udrel hlavou do tváre, poškodený voči obžalovanému neuskutočňoval útok odôvodňujúci označenú intenzitu a spôsob protiútoky M. L.. Na túto okolnosť správne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobným spôsobom poukázal prvostupňový súd. Ohľadne následkov konania obžalovaného a vzniku zranení poškodeného bol vypracovaný znalecký posudok z odboru zdravotníctva, ktorý ustálil mechanizmus vzniku označených zranení tak, ako to uviedol poškodený a svedok M. G.. V otázke viny obžalovaného preto krajský súd zaujal jednotný právny názor uvedený už v rozsudku okresného súdu, ktorý bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Z tohto dôvodu odvolací súd odkazuje na argumenty odôvodnenia napadnutého rozsudku a tieto nepovažuje za potrebné opakovane rozvádzať. Dôvody podaného odvolania krajský súd vyhodnotil ako obsahovo totožné s prednesenými argumentmi obhajoby na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde. Prvostupňový súd sa s týmito vo svojom rozsudku vysporiadal presvedčivo a zákonným spôsobom.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Uložený trest obžalovanému krajský súd vyhodnotil ako zákonný a spravodlivý. Uložený trest v celom rozsahu zodpovedá základným zásadám platným pre ukládanie trestov uvedeným v § 34 Tr. zák. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že okresný súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody po zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ako trest úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. (dva a viac trestných činov). U osoby obžalovaného bola zistená jedna príťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. h) Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov. Poľahčujúce okolnosti neboli v trestnom stíhaní zistené. Pri druhu a výmere uloženého trestu okresný súd vzal správne do úvahy aj tú skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti v šiestich prípadoch priestupkovo riešený, teda že nevedol riadny život tak, ako to definuje Trestný zákon. Aj táto skutočnosť mala vplyv na výmeru uloženého trestu. Podmienečné odloženie výkonu trestu zodpovedá zneniu ustanovenia § 51 Tr. zák., za použitia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zák. Skúšobná doba s probačným dohľadom bola správne vymieraná podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. Povinnosť uložená obžalovanému podľa § 51 ods. 4 písm. f) Tr. zák. zodpovedá povahe a druhu spáchaného trestného činu. Ako zákonný taktiež krajský súd vyhodnotil výrok napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. obžalovanému uložená povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom. Výrok o náhrade škody zodpovedal ustanoveniu § 288 ods. 1 Tr. por., nakoľko poškodený si nárok na náhradu škody v rámci trestného konania neuplatnil riadne a včas.

V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil a toto si aj osvojil. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. L. zamietol, pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.